

Låt mig berätta

Låt mig berätta för dig om en politiserad kropp,
en identitet som är kluven och missförstådd.
Alltid omtalad men aldrig talad till,
om hur du mår och vad du egentligen vill.
En kropp som alltid ska räddas från sin kultur,
som kommer längs ner i varje maktstruktur.
En kropp sprungen från stökiga ytterstadsområden,
där ni finner alla möjliga barn på gården.
Men där stämpeln redan är satt,
på unga som avhumaniseras i varje debatt.
En kropp rädd för att våga drömma öppet och stort,
som istället fortsätter knega i sin ort,
för att framtiden troligtvis redan är avgjord.

Låt mig berätta för dig om ett samhälle där din religion,
fått stämpeln som ”den främmande tron.”
Där man gör allt i sin makt för att inskränka din rätt att praktisera,
när förbud mot ”huvudduk” och bön börjar accepteras.
Ett samhälle där din plats i många rum är långt ifrån självklar,
där du bör skämmas över den plats du tar.
Du blir den duktiga blatten som gör allt för att passa in,
ler, artikulerar, svennefieras, gör inga fel - nånsin.
Men trots det får du brösta motgångar och attityder,
läsa om det föraktet som medierna sprider.
Där blotta synen av en muslim i rutan skapar hatstorm,
endast för att du avviker från en viss norm.
Dem talar om dina förmågor som reglerade,
fast dem egentligen är cok nedvärderade.
För i det här samhället är din kropp förtryckets objekt,
och för varje kamp du tvingas ta får du kämpa för att hålla lågan
väckt.

Låt mig berätta för dig om min politiska kropp.

Den är mer än svart hud och hijaben på huvudet

- den signalerar hopp.

Och för varje gång den ifrågasätts triggas en inre revolution,
en kamp ur en situation,

som inte längre är hållbar.

Men som kommer kämpa trots att det är långt kvar.

För om det är något en villkorad existens har lärt mig,

är att aldrig nöja sig.

Min politiska kropp är allt annat än den tillskrivs,

den förkroppsligar hooyos dua'n och drömmar naturligtvis.

Den är avkomman till en som uppoffrat allt,

den speglar friheten och drömmarnas mångfald.

Min kropp är ett hot mot gammal tradition,

min kropp speglar en ny svensk generation.

Så låt oss sparka upp dörrarna som bomrats igen,

tillsammans en efter en.

Och när vi väl är inne: ropa på alla systrar och bröder,

Ropa att "vår väntan är över"

Det är vår tur att styra narrativet,

om det här blattelivet.

Hör mig skrika jalla,

det är vår tur nu, walla!

Låt mig berätta för dig att Insha'Allah,

en vacker dag, ska maktordningen falla.